

Jeg maa fremdeles finde, som det ogsaa er fremsat fra anden Side, at der tiltrænges en lille Smule Forklaring til § 4 om, hvad der menes med de forskellige Udtryk. Udtrykket „offentlig Bestilling“ kunde f. Eks. være Tvivl underkastet i Henseende til, i hvilken Grad det f. Eks. omfatter kommunale Bestillinger, ligesom det allersidste Udtryk i Paragraffen: „privat Erhverv“ bliver uklart, naar man sammenholder det med den Motivering, der blev givet af Lovforslaget ved Fremlægelsen, at autoriserede Revisorer behøver man ikke at tage, men at man staar frit med Hensyn til at benytte dem, der i Virkeligheden drive en privat Forretning. Jeg mener ikke, at der i og for sig er nogen væsentlig Udvending at rette mod den Tankegang, der ligger til Grund for § 4, men maa meget henstille, at der bliver givet Plads for nogle Ændringer. Det foreliggende Forslag tilsigter ikke ligefrem at give disse Revisorer et egentligt Arbejde; men det er temmelig sikkert Ønsket med denne Lov, at Aktieselskaber, Banker og maaske Sparekasser skulle henlægge et bestemt Arbejde til disse autoriserede Revisorer, noget, man i høj Grad maa finde paaskønnelsesværdigt, da disse komme til at gøre deres Gerning under Ansvar, saaledes at man i mange af Livets Forhold ad Frivillighedens Vej vil være i Stand til at appellere til disse Folk for at faa en fuldt tilfredsstillende saglig og faglig Afgørelse.

Det, hvorfor jeg navnlig har taget Ordet, er i Anledning af § 2. Saa længe man ikke har udarbejdet Regler for den Eksamen, Revisorerne skulle underkaste sig, vil jeg anse det for uheldigt allerede nu at autorisere Læresteder, hvor den praktiske Skole skal gennemgaa. Det er dette, jeg gerne vil henstille at faa ændret inden Lovens Vedtagelse.

Deuntzer: Jeg vil gerne slutte mig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra de ærede foregaaende Talere, om, at det er nogle haarde Kaar, der bydes disse Revisorer. De skulle først have tjent 5 Aar hos en autoriseret Revisor, dernæst skulle de have en Eksamen, der vist ikke bliver ganske let, og naar de blive beskikkede, faa de ikke nogen bestemt Eneret. Paa den anden Side maa de ikke uden den højtærede Handelsministers Samtykke beklæde noget Statsembede eller anden offentlig Bestilling eller befatte sig med privat Erhverv. Jeg tror, disse Vilkaar ere meget for strenge, og at man bliver nødt til

at modificere dem. Modifikationen skulde helst være saaledes, at man opgav bestemte Ting, som Revisorerne ikke maatte beskæftige sig med, f. Eks. Sagførervirksomhed og deslige. Derimod vil jeg nødig se, at Revisorerne Adgang til at beskæftige sig med privat Erhverv blev afhængig af et Samtykke i det enkelte Tilfælde af Ministeren for Handel og Søfart. Det forekommer mig overhovedet, at vi skulde se at undgaa i vor Lovgivning at faa mere Dispensationsmyndighed tillagt Administrationen, end den allerede har, og jeg maa sige, at navnlig for Folk som disse Revisorer, der skulle staa med offentlig Troværdighed og Uafhængighed, er det aldeles ikke heldigt, at de med Hensyn til, hvad de maa bestille udenfor deres Revisorvirksomhed, skulle være afhængige af et Samtykke fra et Ministerium, et Samtykke, som vel sagtens kan tages tilbage, saavidt jeg forstaar det.

Med disse Bemærkninger vil jeg for Resten slutte mig til de Anbefalinger, som ere fremkomne fra de foregaaende ærede Talere ikke blot i Henhold til det almindelige Formaal for Loven, men ogsaa i Henhold til den Maade, hvorpaa Lovforslaget løser Opgaven i Enkeltheder.

Ministeren for Handel og Søfart (Johan Hansen): Jeg takker for dette Lovforslags velvillige Modtagelse i det høje Ting. Der synes at være almindelig Enighed om, at i hvert Fald Grundlaget for Loven er det rette, selv om der er blevet fremsat enkelte kritiske Bemærkninger derimod.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) gjorde en Bemærkning — jeg ved ikke, om jeg opfattede den rigtigt —, der gik i Retning af, at Indenrigsministeriet ikke skulde have været villigt til at komme frem med et saadant Lovforslag. Jeg tror ikke, at der har været nogen Tanke i den Retning i Indenrigsministeriet. Saa vidt jeg forstaar, vilde dette Ministerium være fremkommet med et saadant Lovforslag, hvis ikke jeg havde taget det op. Det er, om jeg saa maa sige, ikke min egen Opfindelse. Et lignende Forslag er jo, som det ærede Medlem ved, blevet indbragt ved privat Initiativ i denne Samling, et Forslag, som Forslagsstillerne kun tog tilbage mod, at jeg forpligtede mig til at fremkomme med et Forslag, som jeg selv havde tænkt paa at fremsætte.

Det ærede Medlem fra Færøerne (Efersøe) sluttede sig jo ret nær til Lovforslaget,